

Posudek vedoucího bakalářské práce

Stanislav Nauš

Neogotická přestavba zámku Hluboká. Příspěvek o architektuře historismu v jižních Čechách.

Filozofická fakulta JU, Ústav estetiky a dějin umění

Stanislav Nauš si za téma své bakalářské práce zvolil otázku uplatnění historizujících forem při přestavbě zámku Hluboká během 2. poloviny 19. století. Vzhledem k tomu, že tato stavba se v posledních přibližně patnácti letech stala cílem odborného zájmu dvou historiků architektury, Jindřicha Vybírala a Jiřího Kuthana, nebyla Naušova volba snadná. Přesto se domnívám, že téma stále poskytuje prostor pro uměleckohistorické bádání, a to především v otázce detailní analýzy vztahu stavební hmoty zámku a detailních výzdobných forem.

Naušova práce je členěna zhruba do tří větších celků: Po úvodu s kritikou literatury následuje kapitola č. 2, která se je věnována osobnostem objednavatele a autorů projektů přestavby. Domnívám se, že stále velmi zajímavým badatelským tématem je osobnost Franze Beera, otázka jeho školení a zpřesnění soupisu jeho díla v českých zemích a některých oblastí střední Evropy. Druhý větší celek Naušovy práce je věnován porovnání dochované plánové dokumentace s realizovanou stavbou. Ačkoliv leccos bylo v tomto ohledu vykonáno již v knize zmíněného Jindřicha Vybírala, oceňuji Naušovo úsilí ve vyhledání a v práci s originálním archivním materiálem. Osobně považuji za nejzajímavější třetí oddíl, v Naušově práci čtvrtou kapitolu, pojednávající jednak o prvcích neogotické architektury vybraných sídel v Anglii a jednak hledající srovnávací příklady k Hluboké ve středoevropském prostoru. Autor předkládané práce přirozeně neměl časové ani finanční možnosti, aby stavby poznal z autopsie, mám však za to, že i pouze na základě odborné literatury se většinou vydal správným směrem. A opět jsou tu dvě složky, které je nutné dle mého názoru na Hluboké analyzovat: kompozice stavebních hmot na jedné straně a na straně druhé systém ve výběru a aplikaci výzdobných prvků fasád. Právě v otázce skladby hmot mohl Nauš ve své práci leccos naznačit i jen při použití obrazového materiálu z literatury, případně z internetových zdrojů.

Na závěr bych chtěl vyzdvihnout formální okolnosti zpracování předkládané kvalifikační práce. Vzhledem k Naušově vzdělání v oboru historie je jen logické, že na rozdíl od mnoha studentů dějin umění se nezalekl práce s archivním materiálem. Dále oceňuji, že se ponořil rovněž do studia cizojazyčné odborné literatury, což u mnoha adeptů bakalářského titulu rovněž není pravidlem. A nakonec, úroveň citací či soupisu literatury a popisků obrazové přílohy prozrazují pečlivost, která je nezbytnou součástí kvalitní práce ve vědeckém provozu. Bohužel, ani tento aspekt u řady předkládaných prací není samozřejmostí.

Stanislav Nauš odvedl dle mého názoru dobrý kus práce, na níž bude moci jistě navázat, pokud se bude chtít tématem historizující architektury v českých zemích nadále věnovat.

Předkládanou práci **doporučuji** k obhajobě a klasifikuji známkou **výborně**.

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

Dne 8. června 2016